

אלו ואלו - שירי דם חטאות הפנימית הנשפכין על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ושירי דם חטאות החיצונות הנשפכין על יסוד דרומי - יוצאין מן היסוד לרצפה דרך שני נקבים קטנים, ומתערבין באמה - סילון שהיה עובר בעזרה. ויוצאין לנחל קדרון - כמו לנחל איתן (דברים כא) - עמק. לגננים - בעלי גנות לזבל. ומועלין בהן - כלומר: אסור להנות מהן בלא דמים, מפני שהן של הקדש, מכל מקום, דם מותר בהנאה. כמים המתנסכין - שאסורות בהנאה, שהרי קדש הן, שקדשו בכלי שרת וכתוב (שמות ל) כל הנוגע בהם יקדש.

לקרוש ולעמוד על כזית אלמא חשיב ליה כבשר ותני ר"י דהתם לאו משום דחשיב ליה כבשר אלא יש שום פסוק דדרשינן מיניה דדם נבילו' טמא ומסברא משערין ברביעי' כדאמר התם אבל בלא ריבוי לא חשבינן דם כבשר ובמעילה (דף יז. ושם) נמי מפיך דם השרץ מוזה לכם הטמא ומשרץ גופיה לא ידעינן ליה. מועלין בהן - מדרבנן ולא מדאורייתא דבסוף הוציאו לו (יומא נט: ושם) אמר אין לך דבר שנעשה מצותו ומועלים בו ואור"י דבמעילה בפרק ולד חטאת (דף יא.) ת"ר מועלים בדמים דברי רבי מאיר ורבי שמעון וחכמים אומרים אין מועלין ופולגתם אחר שיצא לנחל קדרון דקודם זריקה קתני ר"ש התם דאין מועלין בו והיה שם בספרים מאי טעמא דמ"ד אין מועלין ול"ג דמ"ד דא"כ הוה משמע דלרבי מאיר ורבי שמעון מועלין בו מן התורה אלא ה"ג מאי טעמא אין מועלין ואמתני' קאי דקתני דם בתחלה אין מועלין בו. מה מים מותרים אף דם מותר - אף על גב דדם קדשים שאין נשפך כמים לא הוקש למים מ"מ כיון דמשמע קרא בדם חולין דשרי בהנאה ולא תאכל דידיה היינו אכילה ולא הנאה הוא הדין לדם קדשים ואף על גב דאיכא תרי לאוי חד לדם חולין וחד לקדשים מ"מ גילוי מילתא בעלמא הוא דכולהו לאוי דדם הוי איסור אכילה דוקא. ואימא כמים הניסכים על גבי המזבח - לא פריך למילף שיהא דם אסור בהנאה דממילא ידעינן מלא תאכל אלא כלומר מהכא לא מצי למילף דשרי בהנאה.